

Zmiany klimatyczne mają ogromne znaczenie dla nas wszystkich, ponieważ stanowią zagrożenie dla naszej planety. Ze względu na ich niekorzystny wpływ na wartość aktywów przedsiębiorstw, ryzyko zmian klimatycznych stanowi również rosnące źródło ryzyka systemowego, które może destabilizować płynne funkcjonowanie rynków i sektora finansowego. W szczególności, jeżeli nie zostaną na czas i skutecznie wdrożone nowe strategie ograniczające globalne ocieplenie, mogą zmaterializować się dwa scenariusze. Z jednej strony, ekspozycje banków na branże i aktywa narażone na coraz bardziej ekstremalne zjawiska pogodowe ze względu na wzrost temperatur (powodzie, susze, pożary i huragany, a także stale podnoszący się poziom mórz) mogą przynieść znaczące straty dla sektora finansowego (ryzyko fizyczne). Z drugiej strony, potencjalne wprowadzenie opóźnionych i gwałtownych regulacyjnych działań zaradczych, zmierzających do osiągnięcia celów paryskich, mogą negatywnie wpłynąć na branże wysokoemisyjne, a także na ceny aktywów, niosąc negatywne skutki dla systemu finansowego i realnej gospodarki (ryzyko transformacji).

Ryzyko regulacyjne wynikające z konieczności gwałtownej redukcji emisji gazów cieplarnianych może być szczególnie kosztowne dla firm objętych podatkami węglowymi lub uczestniczących w systemie handlu uprawnieniami do emisji. Bardziej ambitne cele w zakresie redukcji emisji, rosnące ceny uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz podwyższone ceny energii mogą bezpośrednio wpływać na koszty operacyjne tych przedsiębiorstw. Dodatkowo, wysokoemisyjne przedsiębiorstwa będą musiały dokonać kosztownych inwestycji w zielone technologie, co może prowadzić do wyższego poziomu zadłużenia i zwiększyć ich koszty finansowania. W konsekwencji przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, przedsiębiorstwa o obniżonej rentowności i zwiększonej dźwigni finansowej mogą generować podwyższone ryzyko kredytowe dla banków, które są głównym dostawcą kapitału dla tych przedsiębiorstw.

Chociaż literatura na temat zrównoważonych finansów rozwijała się bardzo szybko na przestrzeni ostatnich lat, zasadniczo mało uwagi poświęcono temu, jak mechanizmy wyceny emisji gazów cieplarnianych mogą wpływać na stabilność banków poprzez ich ekspozycję na firmy wrażliwe na koszty emisji dwutlenku węgla. W tym krytycznym momencie, gdy globalne polityki klimatyczne są wdrażane na różnych szczeblach międzynarodowych, istotne jest, aby decydenci i nadzorcy byli świadomi i mogli przygotować się na ryzyka transformacji dla sektora finansowego, który jednocześnie ma pełnić istotną rolę w finansowaniu przejścia do gospodarki neutralnej klimatycznie. Wypełniając istniejące luki w literaturze, niniejsze badanie dostarczy unikalnej wiedzy o kanałach transmisji ryzyka klimatycznego na sektor bankowy.

Oprócz wniesienia istotnej wartości naukowej do literatury przedmiotu, celem tego projektu jest rozwinięcie współpracy między naukowcami, organami regulacyjnymi i ekspertami zajmującymi się wdrażaniem strategii łagodzenia lub adaptacji do zmian klimatycznych. Wyniki naszych badań mogą mieć istotne znaczenie dla decydentów, ponieważ skuteczna polityka przeciwdziałania skutkom zmian klimatycznych zależy przede wszystkim od zidentyfikowania źródeł i kanałów transmisji tego ryzyka na sektor finansowy. Lepsze zrozumienie tego zjawiska pozwoli wypełnić luki w istniejącej literaturze i dostarczyć unikalnych wniosków niezbędnych do prowadzenia odpowiedniej polityki makroostrożnościowej i pieniężnej.